

Katarzyna Malejka

Ukończyłam Wydział Sztuk Pięknych na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu - kierunek Sztuka Mediów i Edukacja Wizualna. W 2017 obroniłam pracę doktorską pt. "Światło jako terytorium i medium migracji". Współtworzyłam "Grupę nad Wisłą", w której zespół artystek, artystów, zajmował się nowymi formami edukacji i transmisji wiedzy o sztuce. 2013 - 2015 pracowałam na macierzystej uczelni prowadząc zajęcia tematyczne: struktury wizualne i projektowanie przestrzenne. Od września 2024 uczęszczam na zajęcia w Polskiej Szkole Reportażu. Jestem artystką wykorzystującą w swojej twórczości fotografię, wideo, instalację, sztukę obiektu i działania o charakterze performatywnym. Obecnie moja aktywność artystyczna koncentruje się wokół problemów dotyczących społecznoekonomicznych warunków życia kobiet, podejmowanych w polityce przez feminizm socjalny. W tym roku, w magazynie „Szum” ukazał się mój wywiad: „Ja ci wierze Zuzanno” w którym z artystką Zuzanna Janin rozmawiam o jej twórczości, o osobistym, intymnym kontekście wybranych dzieł i doświadczeniu przemocy domowej.

Kiedy byłam w ciąży, za zgodą władz miejskich i z pomocą straży pożarnej, z zachowaniem wszelkich środków bezpieczeństwa, przy ograniczonej ilości rozsądku i słabym wglądzie w przyszłość, nawet tą najbliższą, powstało *Bez tytułu*. Chciałam zgasić miejskie latarnie, żeby można było spojrzeć w ciemny horyzont mając za plecami śpiące miasto. I żeby wszystko wokół stało się równie nieważne jak ja.

Alimenciary

INSTALACJA, 2023

Przeglądu Sztuki SURVIVAL , Erzac, Wrocław

kuratorki i kuratorzy: Michał Bieniek, Daniel Brożek, Anna Kołodziejczyk, Małgorzata Miśniakiewicz,
Ewa Pluta

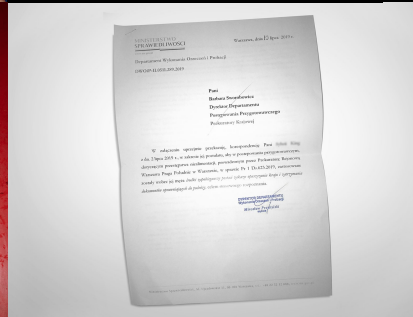
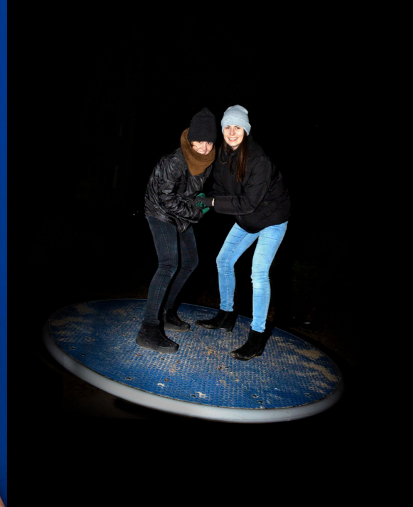
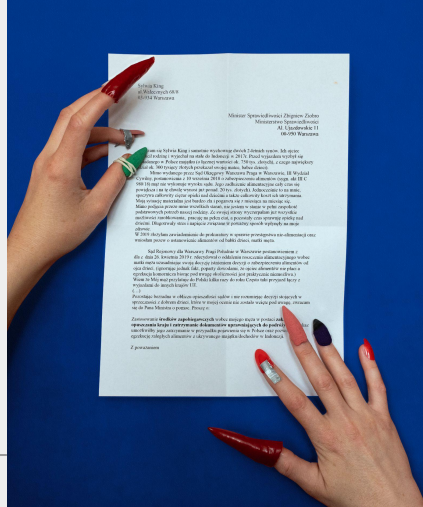
Praca artystyczna powstała na zamówienie i ze środków fundacji Art Transparent w ramach 21. Przeglądu Sztuki Survival

Bohaterką wieloelementowej instalacji jest Sylwia, znajoma artystki, samodzielna mama latami walcząca o wyegzekwowanie zasądzonych alimentów dla dwójki swoich dzieci. W reakcji na nieskuteczność działań policji i prokuratury Sylwia napisała list do Ministra Sprawiedliwości Zbigniewa Ziobry. List i zawarta w nim historia stała się inspiracją dla tego projektu. W 2023 roku w Polsce wysokość długu alimentacyjnego wyniosła 14,1 mld PLN — wynik rekordowy w historii. Szacuję, że dzieci na utrzymaniu tylko jednego rodzica może być w Polsce 900 tys., a nawet milion. Istnieje ciche przyzwolenie społeczne na niepłacenie alimentów, a osoby nie wywiązujące się z tych obowiązków mogą często liczyć na wsparcie osób bliskich oraz pracodawczych. Bywa, że również systemu sądowniczego lub egzekucyjnego należności. 94 procent dłużników alimentacyjnych to mężczyźni. „Alimenciara” to określenie z potocznego języka nacechowane negatywnie. Kobiety walczące o alimenty na dzieci spotykają się bardzo często z podejrzliwością, a w stereotypowych wyobrażeniach funkcjonują jako osoby roszczeniowe.

ALIMENTARY manifest

czytaj

Ja Ci wierzę Zuzanno

NEON LED, 43X200 CM, TORUŃ, 2021

Neonowy napis nad wejściem do mojego mieszkania jest nawiązaniem do neonu Zuzanny Janin *Nikt ci nie uwierzy Zuzanno*, który zawisł w wnęce tarasowej mieszkania przy ul. Niekańskiej 34/2 w Warszawie i był widoczny z ulicy. Nie byłam proszona o zabranie tego głosu, nie pytałam się też o zgodę. Zrobiłam to w geście wsparcia skierowanym nie tylko do samej artystki, ale także do kobiet i osób, które doświadczyły wszelkich form przemocy domowej. Komunikat "nikt ci nie uwierzy..." jest jedną z powszechnych form uciskania. Separuje od potencjalnego wsparcia i stawia w pozycji osamotnionej kłamczyni lub kłamcy. Przerwanie narzuconego milczenia, mówienie czy też pisanie jest nie tylko aktem autoterapeutycznym, ale wiąże się z nim realna walka o poczucie bezpieczeństwa. Możemy ćwiczyć wzajemne zaufanie na wielu poziomach: osób nam bliskich, nieznanym, całych społeczności czy instytucji. Praktyka ufności temu, co osłabione, kruche i niestabilne otwiera możliwość sprawiedliwego traktowania wszystkich aktorów życia społecznego, bez względu na kapitał, płeć czy pochodzenie. Mówię o swoim zaufaniu, by dać siłę i samej poczuć się silniejszą. Chcę krzyknąć: ja Ci wierzę! Krzyknąć tak do osoby, której nie znam i nie muszę znać, aby nie odmawiać jej wiarygodności.

SZUM

Wspieraj nas!

↓ Działy

Archiwum

Podcast

Redakcja

Sklep

Q

Godzina Szumu #121 Zrobi mi ubranie, a ja cię otąguję, Tomasz Armada o blaskach i cieniach pracy projektanta

Posłuchaj teraz!

NR 17/2024

Rozmowy

26.04.2024

© 22 min

Ja ci wierzę, Zuzanno. Rozmowa z Zuzanną Janin

Katarzyna Malejka w rozmowie z Zuzanną Janin

udostępnił — [facebook](#) [twitter/x](#) [link](#)

[pobierz .pdf](#)

Być we własnym kondukcie żałobnym, zobaczyć tego czego nie da się zobaczyć – to dramatyczne marzenie o odzyskaniu kontroli nad tym, czego nie możemy już kontrolować. Poprzez sztukę mogłam uwolnić tę fantazję, przyjrzeć się jej i zmienić ją w rodzaj opanowanej, kontrolowanej refleksji. Niewykonalnej.

**Ja ci wierzę, Zuzanno.
Rozmowa z Zuzanną
Janin**

WYWIAD,
MAGAZYN SZUM,
2024

link do wywiadu:
(magazynszum.pl)

Ja Ciwieng Luzanno

Łóżko szpitalne dla dwojga

OBIEKT, ŁÓŻKO, STAL PROSZKOWANA, 2019

Tak jak większość szpitalnych łóżek, także i to powinno być solidną stalową konstrukcją, wyposażoną w kółka i barierki, z wygodną możliwością regulacji pozycji. Nawiązując w formie do „łóżka małżeńskiego” mogłoby stać się nawet w niekomfortowej, szpitalnej sytuacji, miejscem fizycznego kontaktu i okazywania czułości. Nie eksponowałam bym jednak przesadnie tego kontekst. Zapewne w funkcji nie użytkowej budziło by zupełnie inne, a nawet przeciwne skojarzenia.

Fotografia z cyklu *Ćwiczenia z niepewności*, 2016

Izolatorium

INSTALACJA,

2016

W przestrzeni galerii, programowo wyjętej ze świata codzienności, powstaje kolejna bańka. Transparentny i niekształtny jak pozostałość akcji dezynfekcyjnej obiekt to zdeformowane narzędzie służb medycznych przeznaczone do rozgraniczenia zdrowia i choroby. Nie można tam wejść, a w środku nie ma niczego więcej ponad ciepłe i nieruchome powietrze.

Wystawa indywidualna, *Wada ukryta*,
widok ekspozycji, fot. Tytus Szabelski Galeria Miłoś, 2016, Toruń
kuratorzy: Natalia Wiśniewska i Piotr Lisowski

Łóżko

INSTALACJA, 2016

Łóżko przenoszące ciało z pozycji leżącej do siedzącej skostniało w oczekiwaniu na użytkownika. Obiekt nie jest użytkowy, sprawia raczej wrażenie zarezerwowanego, a wręcz już wykorzystywanego.

Kanapka

FOTOGRAFIA, PŁYTA DIBOND, 60X40CM, 2018

Szczurołap, Muzeum Współczesne Wrocław

kurator: Piotr Lisowski

Grupa osób rzuca się na siebie, przewracając i przygniatając się nawzajem. Wspólnie tworzą coś w rodzaju ludzkiego stosu. To rodzaj zabawy, do której zaprosiłam przyjaciół i znajomych, potocznie nazywa się ją „kanapką”, „sianem” lub „stosem”. Podobnie jak w innych formach nastoletnich rozrywek i w tej jest sporo rywalizacji, ryzyka i fizycznego kontaktu. Im większy stos, tym bardziej staje się on niebezpieczny dla tych, którzy trafili najniżej. Skumulowane ciepło i przytłaczający ciężar, ku radości tych na górze, odbiera dech. Znaleźć się w stosie jest doświadczeniem cielesnym, kiedy euforia miesza się tu zakłopotaniem i bólem. Unieruchomieni przez konfigurację ciał koleżanek i kolegów stajemy się bezradni, doświadczamy bliskości i niemocy.

Wybrane wystawy zbiorowe i wydarzenia artystyczne

- Plenum Memoriarium #4 (nie)możliwe praktyki troski. *Alimenciary Manifest*. Spotkanie towarzyszące wystawie *Radykalne Rodzicielstwo*, Galeria Arsenat, Białystok (2023)
- Przeglądu Sztuki SURVIVAL , *Erzac*, Wrocław (2023)
- *SERCEHEARTCOR*, Galeria Próznia, Szczecin (2023)
- *SAFE SPACE*, Galerii Dizajn BWA Wrocław (2022)
- Przeglądu Sztuki SURVIVAL , *Piguły*, Wrocław (2022)
- *Take My Eyes*, Lokal 30, Warszawa (2022)
- Przeglądu Sztuki SURVIVAL , *Nigdzie stąd niepojedziecie*, Wrocław (2021)
- 9. TRIENNALE MŁODYCH w Orońsku „Póki my żyjemy” (2020)
- Szczurołap, Muzeum Współczesne, Wrocław (2018)
- Supermarket, Sztokholm, Szwecja (2017)
- Nowe Ciepło, Nowe Miasto Lubawskie (2016)
- Przegląd Sztuki Survival, *Czyny zabronione*, Wrocław (2015)
- Granice, Galeria Miłość, Toruń (2015)
- Festiwal Wizje, Toruń (2015)
- Rozmowa z kotem, Galeria Miłość, Toruń (2014)
- Salon Wideo Rurality, Galeria Mixer, Istanbul, Turcja (2014)
- Festiwal Narracje 5, Gdańsk (2013)
- Zjazd Marzycieli, Centrum Sztuki Współczesnej, Toruń (2013)
- PRZEprojekt, Verticale, Centrum Sztuki Współczesnej, Toruń (2013)
- Cosmic Underground, Tallin, Ryga, Wilno (2012)
- Międzynarodowy Festiwal Młode(j) Sztuki, Bełchatów (2011)
- Zderzenie (Instytut B61, pociąg sztuki) Toruń, Włocławek, Bydgoszcz, Warszawa, Łódź, Poznań (2010)

Wystawy indywidualne

- *Ja Ci wierzę* Zuzanno, Galeria Szatnia, Toruń (2021)
- *Wada Ukryta*, Galeria Miłość, Toruń (2016)
- *Latarnie*, Galeria Forum, Toruń (2014)

Projekty artystyczne

- Program Spectrum 2014/15 Expanding Light Interaction in Public Spaces. Dofinansowanie z Komisji Europejskiej z Programu Kreatywna Europa (2014 - 2015)
- Projekt artystyczno-badawczy *Dramat Wolności* organizowany przez ASP w Krakowie (2014 - 2015)
- Projekt artystyczno-badawczy *Obserwatorium Miejskie* organizowany przez fundację Smacznego i Galerie Miłość (2015)